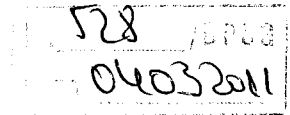
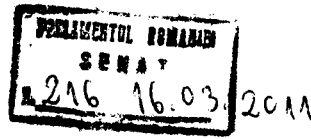

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 privind asociațiile și fundațiile, cu modificările și completările ulterioare*”, inițiată de doamna deputat Alina-Ștefania Gorghiu și domnii deputați Paul Ichim, Sergiu Andon, Florin Iordache și Andras-Levente Mate – Grupurile parlamentare ale PNL, PSD, UDMR (Bp. 804/2010).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 7 alin. (3) din *Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul stabilirii interdicției ca „*denumirea asociației să fie identică sau asemănătoare până la confuzie cu denumirea altei persoane juridice*”.

Totodată, se propune abrogarea art. 7 alin. (3¹) și alin. (3²), introduse prin art. I din *Legea nr. 34/2010 pentru completarea art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații*, în scopul „*eliminării interferenței executivului în chestiuni de competența puterii judecătorești*”, așa cum se menționează în *Expunerea de motive*.

II. Observații

1. La elaborarea cadrului legislativ referitor la constituirea asociațiilor și fundațiilor s-a avut în vedere, pe de o parte, *principiul care garantează libertatea de asociere*, consacrat de art. 40 din *Constituția României, republicată*, precum și de prevederile art. 11 din *Convenția Europeană a Drepturilor Omului*, iar, pe de altă parte, *ocrotirea unor interese de ordine publică*.

Din interpretarea teleologică a prevederilor legale a căror modificare se propune, potrivit cărora este interzisă utilizarea în denumirea asociației a unor sintagme sau cuvinte susceptibile să creeze confuzie cu denumirea unor autorități sau instituții publice de interes național sau local, reiese faptul că finalitatea urmărită de legiuitor la adoptarea normelor legale în discuție a fost aceea de *a da prioritate interesului public*, prin asigurarea unei ordini juridice firești, raportată la relația dintre organizațiile fără scop patrimonial și autoritățile statale. În egală măsură, norma legală vizează în mod direct protejarea persoanelor fizice sau juridice care încheie raporturi juridice cu astfel de entități fără scop patrimonial, prin eliminarea riscului unei eventuale confuzii între acestea din urmă și o persoană juridică care exercită, în temeiul legii, autoritatea statală.

Mai mult, verificarea disponibilității denumirii de către departamentul de specialitate din cadrul Ministerului Justiției, instituție care ține, potrivit legii, *Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial*, reprezintă un filtru menit să vină în sprijinul instanței de judecată la momentul luării unei hotărâri cu privire la înscrierea persoanei juridice în Registru, respectiv dobândirea personalității juridice a acesteia.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (1) din *Ordinul ministrului justiției nr. 954/B/C din 26 aprilie 2000 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea Registrului asociațiilor și fundațiilor, Registrului federațiilor și Registrului național al persoanelor juridice fără scop patrimonial, cu modificările ulterioare*, statuează că „o denumire este susceptibilă de a fi apropiată, dacă nu aparține unei alte persoane juridice fără scop patrimonial de același fel - asociație, fundație sau federație - prin înscrierea ei anterioară în Registrul național”. Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, „Orice denumire nouă trebuie să se deosebească de cele existente”. Astfel, intenția legiuitorului la elaborarea acestor norme a fost aceea de a stabili anumite reguli referitoare la accesul la Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial, astfel încât să fie eliminate riscurile referitoare la confuziile ce ar putea apărea între persoanele juridice fără scop patrimonial înscrise în acest registru.

Totodată, potrivit prevederilor art. 38 din ordinul menționat anterior, „În scopul ținerii evidenței centralizate a persoanelor juridice fără scop patrimonial și pentru aducerea la cunoștința publicului a informațiilor referitoare la acestea, se înființează Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial, care este ținut de Ministerul Justiției, prin direcția de specialitate”.

2. În ceea ce privește necesitatea detalierii prevederilor art. 7 alin. (3) prin alin. (3¹) și alin. (3²), subliniem că aceasta reprezintă rezultatul problemelor ivite în practică cu ocazia eliberării dovezii privind disponibilitatea denumirii. Astfel, în aplicarea prevederilor art. 7 alin. (3) s-a simțit nevoia unei intervenții legislative prin care să se detalieze, cu titlu exemplificativ, acele sintagme sau cuvinte susceptibile să creeze confuzie cu denumirea unor autorități sau instituții publice de interes național sau local.

În vederea eliminării disfuncționalităților apărute în practică a fost adoptată de către Parlamentul României *Legea nr. 34/2010*. Simpla menționare de interdicție a folosirii cuvintelor și sintagmelor specifice denumirii unor autorități și instituții publice poate duce, de cele mai multe ori, la concluzii în interpretări eronate din partea solicitanților.

Mai mult, precizăm că, în contextul soluționării cererilor de disponibilitatea denumirii, Ministerul Justiției s-a confruntat, deseori, cu asemenea situații. Pentru preîntâmpinarea acestora, în sensul înlăturării confuziilor și interpretărilor arbitrare în analiza textului de către solicitanți, considerăm că modificarea legislativă survenită în cursul anului 2010 este benefică și trebuie menținută.

În acest context, menționăm că, într-un caz similar, respectiv *Ordonanța Guvernului nr. 15/2003 pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare*, legiuitorul a făcut precizări și concretizări de natură să definească și să ușureze analiza în vederea admisibilității cererii de înregistrare.

3. Cât privește susținerea inițiatorilor, potrivit căreia numai instanța judecătorească ar trebui să fie în măsură să hotărască asupra denumirii organizației neguvernamentale, precizăm că, potrivit cadrului normativ în vigoare care reglementează constituirea unei organizații non-guvernamentale, cererea de înscriere a acesteia în Registrul asociațiilor și fundațiilor, aflat la grefa judecătoreiei în a cărei circumscripție teritorială urmează să-și aibă sediul, va fi însoțită de dovada disponibilității denumirii eliberată de Ministerul Justiției sau, după caz, refuzul motivat al eliberării acesteia (art. 7 alin. (2) lit. d) din *Ordonanța Guvernului nr. 26/2000*).

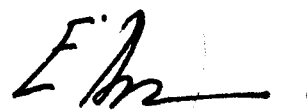
Potrivit prevederilor art. 8 alin. (2¹) din ordonanță, „În cadrul procedurii de verificare a legalității cererii de înscriere și a documentelor prevăzute la art. 7 alin. (2), judecătorul desemnat de președintele instanței verifică respectarea dispozițiilor art. 7 alin. (3) și poate dispune, prin încheiere motivată, înscrierea asociației în Registrul asociațiilor și fundațiilor, chiar dacă există un refuz motivat al Ministerului Justiției de a elibera dovada disponibilității denumirii, pe care îl apreciază ca neîntemeiat”

Prin urmare, numai instanța de judecată are posibilitatea de a cenzura dobândirea personalității juridice de către o asociație sau fundație fără scop patrimonial, rolul Ministerului Justiției în cadrul acestei proceduri fiind exclusiv acela de a asigura un filtru care vine în sprijinul instanței de judecată la momentul luării unei hotărâri cu privire la înscrierea persoanei juridice în registru.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**
Președintele Senatului